

NUMĂRUL 10 BANȚI

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIECĂREI LUNI
și se plătesc tot-o-ana înainte

În București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șase luni 15 „ „ 25
Trei luni 8 „ „ 13

Un număr în Străinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŪ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Adevărul

Să te ferești, Române! de cuiu strein în casă.

Y. Alexandri.

NUMĂRUL 10 BANȚI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc
NUMAI în ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĂTATE, direct la administrație și
la toate Oficiile de publicitate.
Anunțuri la pagina IV 0.30 b. linia
III 2.— lei
II 3.— lei
Inscripțiile și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vânzare cu nu-
mărul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĂR VECHIŪ 30 BANȚI

SUDITU

REGELE LA MONZA

Pentru Maghiari

TESTAMENTUL LUI BOULANGER

Consiliul general de instrucțiune

REGIA TUTUNURILOR

REMANIARE ÎN BULGARIA

Verșorul Barbichot

Misterul de la Turnul Eiffel

București, 21 Septembrie 1891.

SUDITU

Acest hoț nerușinat care poartă numele de Suditu este, pentru nenorocirea orașului Brăila, protejat și susținut de D. Lascar Catargiu, ministru de interne, și de D. Const. Olănescu, ministru de lucrări publice.

D. ministru de interne a primit denunțări grave contra acestui prefect, care face rușine întregii administrațiuni, și D. Catargiu îl menține în capul județului Brăila.

D. Ministru de lucrări publice a primit o suplică în care se desfășură parte numai din hoțiile acestui prefect, și D. Const. Olănescu a trimes suplica lui Suditu însărcinându-l a ancheta hoțiile pregătite de prefect.

Ce decadentă! — Și când te gândești la zbirăturile conservatorilor, în ultimii ani al ministerului I. C. Brătianu, când se descoperise hoțiile săvârșite de niște nedemni liberali, cari au fost dați în judecată de chiar ministerul liberal, îți vine să te întrebi: — Hoții conservatori sunt oare inviolabili?

Suditu a permis să se înceapă lucrarea palatului administrativ din Brăila, înainte de a fi expropriat întregul teren pe care să se poată executa planul în mărimea lui.

Temelia palatului se face în condițiuni contrare caetului de sarcini. Cărămida este de cea mai proastă calitate. Și D. Catargiu, și D. Olănescu le știu acestea, dar hoțul de Suditu este inviolabil; el ține piept la doi miniștri.

Să vin acum la chestiunea apei, căci și acolo e o mare potlogărie.

Reprezentantul societății care a îndeplinit lucrările aducerei apei în Brăila, recunoscând el singur că aceste lucrări au fost făcute în condițiuni rele, a hotărât, pentru prestigiul societății ce reprezintă, a le face din nou, cu riziul chiar de a cheltui 400 și poate 500 mii franci.

Aceste noi lucrări trebuie privighiate de un inginer competent și conștiincios, pentru ca parte din suma citată mai sus să nu se rătăcească în buzunarul lui Suditu et C-nie.

Primăria a numit pe inginerul Bujoi, un tiner care îndeplinește ambele condițiuni necesare: — Știința și onestitatea.

Această numire nu convenea lui Suditu, care a stăruit la ministerul lucrărilor publice să se cheme în București pe Bujoi, și D. Olănescu s'a grăbit a satisface cererea hoțului de prefect, și a trimis, în locul unui inginer capabil, pe un conductor de clasa 3-a, a cărui ones-

titate nu voesc a o ataca, dar a cărui știință trebuie să lase mult de dorit, față cu o lucrare atât de importantă.

Ce spui, D-le Olănescu, de mutarea lui Bujoi în București și de numirea lui Marin în Brăila?

D. Primar Perlea, om onest dar molatic, e culpabil, căci nu trebuia să primească depărtarea lui Bujoi din Brăila, și mai puțin încă numirea înlocuitorului său.

Față cu aceste două nerușinate hoții ce se pregătesc pe spinarea Brăilenilor, rămânea-vor indiferenți D-nii Lascar Catargiu și Const. Olănescu?

Depărtarea lui Suditu, și trimiterea lui Bujoi în Brăila pentru a dirija și a privighia noile lucrări hotărâte de reprezentantul societății se impun.

Atunci, dar numai atunci voiți fi încredințat că sub guvernul D-lui Lascar Catargiu, impiegații nedemni sunt înlăturați, hoții merg la pușcărie și funcțiunile nu sunt ocupate de cât de bărbați onești și capabili.

În caz contrariu, voiți avea dreptul a striga, fără ca amicii personali ce'i am în tabăra guvernamentală să se supere: — *Hoții cari s'au strecurat printre conservatori sunt inviolabili.*

Alex. V. Beldimanu.

TELEGRAME

PRAGA, 20 Septembrie. — Impăratul a plecat la 3 după amiază la Viena.

ATENA, 20 Septembrie. — Sosirea studenților serbi s'a amânat pentru o dată nedeterminată.

TUNIS, 20 Septembrie. — Prințul de Battenberg a sosit la La Goulette. El a făcut vizită D-lui Massicault, reședintele Franței și generalului Leclerc; va fi primit și de Beul.

LONDRA, 20 Septembrie. — Se asigură că ducele de Conaught va lua în primăvara viitoare comandamentul armatei engleze din India.

STUTTGART, 20 Septembrie. — Starea de sănătate a Regelui este mai puțin satisfăcătoare.

COPENHAGA, 20 Septembrie. — Familia imperială rusească și familia regală grecească sunt așteptate pentru Duminică sau luni.

BERLIN, 20 Septembrie. — *Monitorul Imperiului* este autorizat să desminte știrea ziarului *Kreuzzeitung* după care un tren special s'ar fi comandat mai întâi pentru o întâlnire a celor doi împărați la Alexandrowo, și că apoi s'a retras ordinul.

Regele la Monza

MONZA, 20 Septembrie, seara. — Regele României a plecat la Pallanza la 10 ore și 5 minute de dimineață, ducând cu el un buchet minunat și o scrisoare afectuoasă a Reginei Margareta pentru Regina Elisabeta. Regele Humbert, ducele de Aosta, contele de Turin și D. di Rudini au însoțit pe Regele Carol la gară. Separându-se cei doi regi s'au îmbrățișat cordial.

RECOLTA ÎN FRANȚA

MADRID 20 Septembrie. — Maurii din Maroc au atacat fortul Melila; au fost însă respinși. S'a cerut satisfacție de Spania Sultanului de Maroc.

PARIS 20 Septembrie. — Oficial. Starea aproximativă a recoltelor pe 1891 este următoarea: suprafețe semămate: grâu 5,819,507 hectare, amestec de grâu și secară, 258,335 hectare; secara 1,494,714 hectare.

Produs în grâne. Grâu 8,889,070 hectolitri, amestec de grâu și secară 3,686,992 secară 21,152,387.

Testamentul lui Boulanger

BRUXELLES 20 Septembrie. — Testamentul politic al lui Boulanger zice că s'a sinucis nu din cauza că disperase de viitorul său, ci din cauza unei nenorociri de care a fost atins, acum câte-va luni.

Generalul Boulanger impune partizanilor săi obligațiunea de a continua lupta ca și în trecut.

BRUXELLES, 20 Septembrie. — *Testamentul politic al generalului Boulanger zice încă, că istoria nu va fi severă pentru el, ci pentru adversarii săi cari printr-o sentință neuzită au împins pe un soldat legal la moarte. De mai multe ori a voit el să se presinte, spre a fi judecat de tribunalele ordinare, însă i s'a refuzat tot-d'una această favoare. Regretă că nu a putut să moară pe câmpul de bătăe, dar moare liniștit. Trăiască Franța!*

REMANIARE ÎN BULGARIA

SOFIA, 20 Septembrie. — D. Tonceff ministrul de justiție și-a dat demisia care a și fost primită. Această demisiune, nu este motivată, dar se presupune că D. Tonceff, care fusese atacat de mai multe ori în ultima sesiune a camerei și care vedea opoziția în contra sa mărindu-se, a judecat că ar fi mai bine să se retragă înainte de deschiderea Săbriței fixată pe 15-27 Octombrie.

D. Grecoff ministru al afacerilor străine este însărcinat cu interimul justiției.

Regia Tutunurilor

Atragem atențiunea D-lui Director general al monopolurilor Statului asupra tânguierii de față:

În piața Fructelor, orașul Ploști, nu se află nici o tutungerie. Simțindu-se necesitate de un local de debit de tutunuri, s'a cerut încă din Octombrie anul trecut de către D. G. Rădulescu, comerciant de sub oficiul telegraf-poștal, să i acorde brevetul de debitant de tutunuri pe baza dreptului de cetățean, liberat de primărie.

A trecut aproape un an, și după ce reclamația petiționarului a fost mai întâi respinsă de către fostul șef al Regiei locale, dînsul a făcut o nouă cerere Regiei monopolului și în expirata lună August venind inspectorul A. Ventura dimpreună cu actualul șef al depositului la petiționar, și s'au uitat la magazinul său și ducându-se la un debitant din altă stradă, s'au înapoiat apoi, respingînd cererea și liberându-l și certificatul primăriei fără a' zice nimic.

Motivele de respingerea cererii se zice că sunt alte locale de debite prin strădele din apropierea pieței Fructelor. Ei bine! Tocmai asta este o cauză de discutat.

Măi întâi în piața Fructelor nu există nici un debit de tutunuri, iar cele din apropiere sunt la oare-care depărtare și în strădele din împrejurimi.

Constatarea din urmă nu poate fi cătuși de puțin serioasă și pe dînsa o combate cu toată puterea localele deschise, cum de exemplu: *la intrarea din Obor sunt cinci debite, la Sf. Ioan sunt trei debite, în pescărie sunt trei debite, în strada Franceză sunt patru și în strada Științei sunt 2;* debite situate la doi pași și vis-a-vis unul de altul; deosebit de alte multe apropiate unul de altul.

Când s'a acordat aceste debite nu s'a ridicat nici o obiecțiune, numai acum însă se ridică cea actuală, alegându-se fără un motiv serios că în apropiere de piața Fructelor se află un alt debit.

Modul dar de anchetare din urmă este prea favorabil și avantajos persoanelor cu debitul din apropiere, neținându-se însă nici un compt de cum sînt așezate și cele-lalte debite mai sus citate și nevrînd să dea brevetul de debitant D-lui G. Rădulescu, singurul în piața Fructelor și în apropiere de telegraf, poșta și baia municipală la cari vine, prea multă lume.

D. G. Rădulescu este în tot dreptul său a se plânge contra acestel nedreptăți ce i se face, și a cere o nouă constatare, pînd să probeze că este mai favorabil cu cererea sa de cât debitele notate.

Regia tutunurilor dateare este să trimeată o anchetă mai serioasă, care să constate situația și localul magazinului D-lui G. Rădulescu.

Dacă nu s'ar face o nouă anchetă luându-se de aproape vedere și situația celor-lalte magazine, atunci se face o nouă favoare și un bun profit celor-lalți debitantii din apropiere de piața Fructelor, iar D-lui G. Rădulescu o mare pierdere.

R. G.

Turburări în Roma

ROMA, 20 Septembrie. — Pe la amiază căți-va pelerini s'au dus la Pantheon și au avut o purtare nerespectuoasă înaintea mormântului lui Victor Emanuel; a fost un mare zgomot, trei pelerini au fost arestați. Căți-va tineri au organizat îndată o manifestație liberală.

Au străbătut strădele fluierînd înaintea otelurilor locuite de pelerini și au cerut otelierilor să arboreze drapelul național, ceea ce s'a și făcut.

Drapelul a fost primit prin demonstrații entusiaste.

Demonstrațiile au continuat mărindu-se. ROMA, 20 Septembrie. — Cei trei pelerini autori ai manifestației necuviincioase înaintea mormântului lui Victor Emanuel și cari au fost arestați sunt trei francezi: Truffé, student din Séez, Maurice Grégoire, avocat, și Eugène Chonary, jurnalist din Autun.

Demonstrațiile liberale s'au repetat în timpul serei; nici o desordine.

INTOARCEREA REGELUI

Regele și D. general Florescu se vor întoarce în țară după vr'o zece zile.

Cât despre Regina, va petrece iarna în Italia.

Această știre o dă *L'Indépendance roumaine*.

DIN MIZERIILE MEDICILOR-STAGIARI

Lumea nu cunoaște și nici poate să cunoască măcar parte din mizeriile îngrozitoare la care e supus un medic militar, mai ales stagiar. Lăsăm la o parte excepția ce o formează puțin favorii ai timpului, cari nici n'au mirosit la distanță aceste mizerii. Lumea nu cunoaște aceste mizerii din cauza rigoarei și despotismului militar care înlăntuște și pe medic, și din cauza obiceiului detestabil, ce-l au în genere oamenii de a nu se mai ocupa de mizeriile peste care au trecut odată.

Aceasta face ca zilnic mizeriile să devină mai mari și mai insuportabile.

Trecem, pentru moment, sub tăcere acele ce întâmpină un medic pe la corpurile unde face serviciu în cursul stagiului de un an, rezervându-ne pentru altă dată această obligațiune. E destul de recent în memoria noastră faptul de dănuț al maiorului Dănescu din Roșiori de la Tulcea, care a asediat cu 4 soldați și ofițerul de serviciu, pe medicul corpului, pentru cuvîntul că i s'a vîrit prea mulți bolnavi de ochi în infirmerie, și puțin a lipsit medicului că n'a fost maltratată și fizicește, căci moralmente a fost deja prea mult maltratată și în schimb nu i s'a dat nici o satisfacere.

După anul de stagiu și de suferință, legea militară sanitară obligă pe medic la un examen care constă din 5 probe: 1) o probă în scris din igiena militară, 2) o probă asupra a 2 operații pe cadavru, 3) o probă din clinica medicală și chirurgicală, 4) o probă orală despre legi și regulamente sanitare militare și 5) aplicarea a două aparate de fractură. Aici îl este dat medicului stagiar să și vadă culmea mizeriei, culmea bătăii de joc, cu care unii din celebritățile medicale sanitare se glorifică a trata pe nenorociții stagiari, cari sunt condamnați să le cadă în mână și cari nu se bucur de cât de slabă protecție a muncii și a meritului lor propriu.

Aici se vede savantul (!) colonel Demostene, cu obiceiul său tupeu militar, cu sistemul său pedagogic de la 48, cestionînd succesiv și imediat pe candidații asupra aceluiași chestiun, fără a le lăsa timp de reflexie și terminînd prin magistrala sa expresie: *Nu știți nimic!*

Cu aerul unui colonel față cu un soldat, D-sa reproșează candidaților că s'au preparat numai de pe câte un autor ca Farabeuf și nu după mai mulți ca D-sa, care de atîta timp e profesor special de medicină operatorie; că candidații nu fac inciziile și operațiile cu preciziunea pretinsă a D-sale, care de atîta timp stă cu

nasul la cadavru, iar candidatul, care a fost ținut numai la corpurile până în momentul chemării la esamen, nici n'a văzut cadavru, făcînd medicina operatorie mai mult pe carte.

Aici ilustrul Dr. maior Chesim, imitînd pe colonelul Demostene, se face mai anatomist de cât Sappey și mai hirurg de cât Verneuil. De la prima probă a practicării a 2 operații pe cadavru, soarta candidaților este hotărîtă.

În cazul de față este vorba de esamenul de finele stagiului a 3 militari.

Înainte de a se începe cele-lalte probe, chiar în dimineața zilei când urma proba clinică, D. Chesim, membru din comisiune, luînd aparența înșelătoare a unui prieten (!) propune candidaților *retragera de la esamen*, ceea ce însemna că ori cât de bine aveau a răspunde candidații la cele-lalte 4 probe, respingerea lor era decisă de la întîia probă.

Cu toată trista impresie a acestei propuneri pretinsă prietenească, candidații au trecut cu succes cele-lalte 4 probe, sperînd a compensa prin acestea slabul succes de la proba întîia.

Amară decepțiune! Orgoliosul savant (!) Colonelul Demostene împreună cu devotatul său satelit Dr. Chesim au întrebuitat toate mijloacele de a și menține hotărîrea luată de la întîia probă, producînd ca rezultat respingerea tuturor candidaților, cu toată opoziția celor-lalți 3 membri din comisiune cari erau revoltați de această bașbuzucie.

Ast-fel, ca garnitură, pe lângă mizeriile ce au tras medicii pe la corpurile în cursul anului de stagiu, și în schimbul muncii de luni întregi pentru a reuși la examen și a scăpa de militarie, se mai pomenesc acum cu 3 luni încă de serviciu militar și spre culmea bătăii de joc: *cu leafa de locotenent pe jumătate*, ca pedeapsă că s'au mai bătut atîta timp capul cu examenul.

Cine nu înțelege spiritul acestor infame tertipuri? Cine nu pricepe că în capul instituției sanitare militare sunt căți-va fanfaroni despotici, maniaci, făcîndu-și o glorie din a pricinui toate mizeriile medicilor tineri, cari sunt ținuți a și face stagiul, înlătîndu-l sub toate rigorile legilor draconice fabricate tot de dînsii? Ast-fel, ce însemnează această infamă condamnare de a mai face 3 luni și un leafa jumătate, medicul care, după un an de stagiu, ar voi să treacă cu gradul ce-l are în rezervă, fără a avea pretenție la gradul D-lor de medic de regiment clasa II? Aceasta explică sistemul și mania ce au unii medici militari încapăținați, de cari află că nu mai stau în armată, de oare-ce legile D-lor mai țin pe stagiari încă 3 luni și cu jumătate salariu.

Ce însemnă că, din 5 probe ce constituie examenul, numai o singură probă să decidă și cele 4 să nu aibă nici o valoare? De ce nu se pune în program numai Medicina operatorie, și, mai mult încă, de ce face abuz de lege, care prevede că un stagiar să facă 6 luni la corp, iar 6 la spital, singurul loc unde se poate lucra? Pentru ce se țin stagiarii în contra legii câte un an întreg, și mai mult încă, numai la corpurile, unde le este imposibil de a lucra ceva pe cadavru, iar la examen li se cere perfecțiunea unui operator consumat? Ce însemnă brutalitatea, aroganța, tupeul militar al D-ului Demostene la examene, care tratează pe medicii candidați cum își tratează vistavoiul D-sale, sau pe soldații sanitari pe cari mai dănuț și pusese să facă plutonul de pedeapsă în căldura de la mijlocul zilei, cu toată muniția în spinare, alergînd sărmanii în pas gimnastic de la un capăt la altul pe prundișul spitalului? Nici la cazarmă nu se mai vîd aceste sălbăciuni!

Ce însemnă propunerea membrului din comisie Dr. Chesim de a se retrage candidații în urma probei întîia, fără a se ține compt de rezultatul celor-lalte probe?

Aceasta însemnează că D-voastră medicii cei cu galoane late, pe care favorul soartei și a altor împrejurări v'au adus unde sunteți, ați întreprins o campanie sistematică în contra medicilor tineri, cari au cruda soartă de a trece prin ghiarele D-voastre, și cari, după ce îndură toate mizeriile de pe la comandantii corpurilor unde fac anul de stagiu, ca complectare, trebuie să servească de bătăe de joc a D-voastre pe la examene, pentru a-i gratifica încă cu 3 luni de militarie cu jumătate salariu.

Rușine pentru secolul în care trăim! Culmea rușinei pentru demnitatea medicilor!

Dr. X.

CONSILIU GENERAL DE INSTRUCȚIUNE

Sedința de Vineri, 20 Sept. 1891.

La 9 ore seara se deschide ședința sub președinția P. S. S. Partenie, episcopul Dunării de jos.

Se citește sumarul ședinței anterioare D. Mihăilescu observă că înainte de închiderea discuțiunii generale a urmat o discuțiune contradictorie, D. Leonardescu susținând închiderea discuțiunii și D-sa combatând-o și aceasta nu s'a trecut în sumarul ședinței. Cere ca să se prevadă aceasta.

D. Bădărău cere ca să se facă rectificarea în sumar, căci în sumar se zice că numai a dat oare-care explicații relative la art. 1 și nu s'a produs nimic din ceea-ce a susținut a nume.

D. Arion cere ca să nu se pretindă de unii din membrii pentru a li se trece discursurile, în extenso.

Se pune la vot sumarul cu rectificările cerute și se aprobă.

Se citește art. 3.

D. Bădărău explică cauza pentru care cuvântul de falsificare a listelor comisiunii l'a înlocuit prin alte vorbe. D-sa susține că faptul de falsificare e foarte grav și poate da loc de a fi tradus făptuitorul înaintea curții cu juri. Arată că comisiunea a prevăzut ca amenziile contra primarului să se pronunțe de judecătorul de ocol pentru a nu se pune lucrările la dosar de către autoritatea superioară.

D. Enescu e contra ambelor redacțiuni și a D-lui ministru și a comisiunii. D-sa atrage atențiunea că mulți primari nu știu carte, că mulți din locuitorii de la munte lipsesc cu lunile de acasă. Primarul va putea face scăpări de vedere și crede că nu este bine ca pentru o scăpare de vedere să fie amendat. D-sa susține că numai pentru cazul când va fi bine dovedit că primarul cu intențiune a falsificat lista să fie revocat, iar învețătorul să i se deie un avertisment de către Ministru.

D. Arion roagă pe D. Enescu să fie mai puțin compătimitor pentru țeran, dați țeranului local bun de școală, dați material didactic, și veți vedea că țeranul nu urăște școala, și dacă se pun aceste pedepse în proiect se pun pentru acei ce vor fi în excepțiuni. Legea cea mai aspră a obligativității este în Franța, unde se aplică chiar închisoarea. D-sa e pentru redacțiunea din proiect.

D. Zaharia găsește amenda prea mare, de altminterlea e pentru redacțiunea ministrului. D-sa nu e pentru revocarea primarului din cauză că, foarte de multe ori, aceasta nu-i va conveni Ministrului de interne și prin urmare în foarte multe cazuri primarul va rămâne nepedepsit.

D. Bădărău nu împărtășește iluziile D-lui Arion. D-sa spune că cele mai multe școli sunt înființate de comun pentru a servi pe vre-un membru a unei familii din sat care dorește a fi învețător. Susține din nou că pedeapsa pronunțată de judecător e din toate punctele de vedere mai bună, fiind-că el va putea să se convingă dacă faptul comis de primar cu ocaziunea întocmirii listelor este o simplă scăpare de vedere, și în asemenea caz judecătorul poate menaja pe inculpat, pedesindu-l cu simpla amendă polițienească de 5 lei. D-sa cere a se vota articolul așa cum e redactat de comisiune.

D. Musicescu e pentru redacțiunea din proiect.

D. Arion răspunde că dacă ar împărtăși pesimismul D-lui Bădărău, atunci s'ar uni în totul cu opiniunile D-lui Enescu. D-sa, ca probă că fi sătenilor au iubit și iubesc școala, citează un pasaj din statistica din 1886, în care se zice că localitățile de școală prin sate sunt în așa stare, în cât dacă s'ar fi executat obligativitatea, copii ar fi fost în așa număr în cât s'ar fi asfixiat. Conchide susținând redacțiunea proiectului ministrului.

D. Tacu susține că amenda asupra

primarului să se pronunțe de judecătorul de ocol.

D. Buțureanu propune un amendament ca amenzile să se pronunțe de judecător și asupra primarului și asupra învețătorului.

D. Enescu propune ca primarul și învețătorul care nu vor fi întocmit listele exact să fie avertizați de autoritățile de carți depind, iar când ei din rea voință și cu rea intențiune n'au întocmit listele exact, atunci primarul va fi revocat iar învețătorul va fi dat în judecata juriului profesoral de judecată.

Se pune la vot amendamentul D-lui Enescu și cade.

Se pune la vot amendamentul D-lui Zaharia prin care cere reduce amend. la com. rurale de la 25-50 lei, iar în cele urbane de la 50-100, și cade.

Se pune la vot amendamentul D-lui Musicescu prin care cere ca în cas de recidivă primarul să fie condamnat la maximul pedepsit și cade.

Se pune la vot amendamentul comisiunii și cade.

Se pune la vot amendamentul D-lui Buțureanu și se primește în ceea ce privește suma de amenzi.

Se pune la vot partea a II-a a amendamentului D-lui Buțureanu relativ la autoritățile care au să aplice amenzile și cade.

Articolul 3 este votat.

Se citește articolul 4 și se admite.

Se citește art. 5 și se admite cu amendamentul comisiunii.

Se citește art. 6 și se admite.

Se citește art. 7.

D. Tacu susține că în acest articol nu e vorba de pedeapsa unor funcționari ca în art. 3, ci aici este vorba de pedeapsa părinților, aci nu se poate lăsa dreptul de pedeapsă în mâna revizorului școlar care nici nu se știe cine are să fie și ce garanție de independență ne va oferi. D-sa susține că singură justiția, judecătorul poate pronunța pedeapsa în mod neinfluențat.

D. Zaharia propune ca în comunele unde școala e departe să se înființeze internate pentru copii din satele îndepărtate. Cât privește pentru persoanele care trebuie să pronunțe amenda, e de ideea D-lui Tacu.

D. Buțureanu susține toate măsurile aspre prevăzute în acest articol și admite la rigore și închisoarea până la maximum de 15 zile.

D. Musicescu întreabă dacă n'ar fi bine ca în loc de judecătorii de ocoale carți nu sunt în fie-care comună să fie judecați de juriile comunale carți au drept a judeca până la suma de 50 lei. I se răspunde însă de D. Tacu că acei judecători sătești nu pot judeca cazurile penale.

D. Enescu combate pe D. Buțureanu în ceea-ce privește pedeapsa cu închisoare. Combate și amenzile, susținând că, ca un părinte să facă apel contra condamnării la amendă va trebui să facă apel la inspectorul circumscripției, apoi unde va găsi pe inspector? de sigur va pierde două sau trei zile până la reședința inspectorului, va timbra cererea, va plăti un scriitor și în fine i se va face o mulțime de necazuri, ceea-ce va provoca disprețul de școală și ura între săteni și învețător.

Ne mai cerând nimeni cuvântul, se pune la vot articolul aliniat cu aliniat.

Aliniatul I se admite ca în proiectul ministrului.

Se pune la vot cu apel nominal amendamentul comisiunii, prin care se zice că amenda să se pronunțe de judecător și se admite.

Se citește alin. III al comisiunii și se admite.

Se citește alin. IV al comisiunii și se respinge.

Se pune la vot art. 7 întreg și se admite.

La ora 12 seara se ridică ședința, anunțându-se cea viitoare pe Sâmbătă, ora 8 seara.

FOAMETEA IN RUSIA

Știrile ce se răspândesc despre foametea din Rusia sunt tot mai triste. Nu numai districtele cari au avut o recoltă rea, dar și cele învecinate cu acelea vor suferi mult de lipsă.

Starea cea mai îngrozitoare este în guvernământul Orel. Populațiunea, în parte decimată de foamete, poartă actualmente o luptă sângeroasă pentru pâine. Anunțându-se un transport de danii consistând din pâine de secară și pachete de făină și sare, sute de săteni și lucrători flămânzi ies înaintea transportului.

La jumătatea drumului către localitatea de destinație, transportul, deși însoțit de paznici, e jefuit. Cu această ocazie se încinge lupte sângeroase. Fie-care voiește să-și satisfacă mai întâi foamea și caută deci a apuca cât mai multe pâini. În această luptă, cuțitul, menit pentru a tăia pâine, joacă rolul principal și nu arare-ori rămân mai mulți morți pe câmpul de luptă.

Comitetele de ajutor formate în diferitele orașe, dar foarte rar la țară, sunt foarte puțin organizate. Comitetele dirijază transporturile în direcțiuni greșite, ceea ce întârziează foarte mult ajutorul ce se urmărește prin ele.

Darurile în unele districte sunt de tot precare, așa că nu se știe cui să se dea mai întâi. Comitetul inspirat de D. Pobjedonoszev, consistând din membrii sinodului Sinod, se ocupă în prima linie numai cu mănăstirile și cu clerul de jos. Când sunt sătul aceștia, zice parola, se poate întinde ceva și oamenilor săraci. De când a izbucnit foametea, aresturile gem de pline ce sunt. Oamenii comit crime sau numai pentru a fi îngrijiiți în arest spre a nu muri de foame afară, sau pentru a-și procura din câștigul lucrurilor furate mijloacele de trai.

În Felisovetgrad numărul arestanților a crescut cu 70 procente.

În Nijni-Nowgorod s'au făcut după modelul localurilor de arest din China, baraci de apă, pentru a interna pe areștanți, de oare-ce încăperile aresturilor sunt prea mici pentru numărul prizonierilor.

INFORMAȚIUNI

Când trupele cari au plecat în manevre vor începe operațiunile lor, D. General Lahovary va pleca să inspecteze câmpiile de manevre, atât în țara Moldova cât și din Muntenia. D-sa va fi însoțit de un ofițer superior al statului major.

Prin Monitorul oficial de astăzi se decretează că: cu începere de la 1 Octombrie 1891, diviziunea echipagelor se desparte de depozitul flotilei și școalei, având fie-care comandă și administrație proprie.

Personalul, vasele și materialul vor fi pentru fie-care acele determinate prin decretul de la 4 August 1886, pentru organizarea corpurilor și serviciilor flotilei.

D. Locotenent Gr. Bejan, inginer hotarnic, a lucrat o hartă a României, împreună cu Țările vecine, care-i face multă onoare și care întrece cu mult pe a polcovnicului geograf.

D. Bejan s'a servit în lucrarea sa de toate datele oficiale cele mai noi. Osebit, prețul hartei D-lui Bejan este atât de moderat încât nu mai este o povară pentru elevi.

Lucrarea este executată foarte curat și conștiincios.

D. Deșliu, secretarul ministerului de interne, își va depune raportul său asupra anchetei pe care a făcut-o în județele Botoșani și Drohoiului.

Se pare că administrația acelor județe lasă mult de dorit.

Agencia generală a vapoarelor face cunoscut că cursele vapoarelor pe Dunăre au încetat de la și la Călărași, de oare-ce apele în canalul Borcea au scăzut.

Pasagerii și mărfurile vor debarca la Silistra.

Ieri pe la orele 4 și jum., a luat foc casa lui Ilie Dipotatul, din strada Acvilei Nr. 3.

Focul a provenit de la o lampă ce era într-o cameră și care căzând s'a răsturnat.

Pompierii sosind au localizat incendiul.

Un negustor de mărunțisuri anume Iacob Nahmias, care a mai dat acum doi ani un faliment, a dat acum altul.

Pasivul său se urcă la 24 de mii de lei, pe când activul este numai de trei mii de lei. Afacerea se instrucește de D. judecător de instrucție Maxim.

Astăzi încep sărbătorile anului nou ovreesc, cari vor dura două zile.

Domnul colonel Urseanu Vasile, comandantul diviziunii de mare, și al încrucișătorului Elisabeta, a fost numit comandant al diviziunii echipagelor.

D-nul Maior Irimescu Ilie, comandantul depozitului flotilei, a fost mutat la diviziunea echipagelor și se numește secund al încrucișătorului Elisabeta și comandant locuitor al aceluia bastiment.

D-nul maior Constantin Mănescu, actualul secund al încrucișătorului Elisabeta, a fost numit comandant al depozitului flotilei și școalelor.

Astăzi se va judeca de curtea de jurați din Capitală, procesul comisionarului Heimbrand, cel care păcătea lumea având mai multe firme.

CRISPI CĂZUT

D. Crispi întorcându-se de la Palermo spre Roma, a fost primit într'un mod pe care nu-l va uita multă vreme. El a fost fluert, huițuit și scuipat; atitudinea mulțimei era așa că a trebuit să se cheme armata, spre a apăra pe fostul ministru, al cărui prietini de sigur vor învinovați cabinetul Rudini că a provocat această manifestatiune, care însă a fost pe cât de sinceră pe atât de spontană.

Așa să pățească toți ministrii care vor să impue unei țări o politică anti-națională.

A bon entendeur salut! Pe românește: Cine are urechi să auză.

Alaltă-eri s'a ținut la Primăria din Giurgiu licitație pentru imprimările necesare comunei în cursul anului viitor.

S'a prezentat pe lângă tipograful local D. Brătănescu, un băcan și alți tipografi din București.

Licitatiia s'a ținut turcește, fără oferte. Osebit în condiții s'a pus o clauză care exclude pe ori-ce tipograf din Țară d'a lua parte la concurență, așa că cei cari nu erau locali au fost siliți să se retragă.

Ne permitem a întreba pe onorata Primărie de Giurgiu: pentru ce a mai publicat licitație, dacă era hotărâtă să dea furnitura așa precum a dat-o?

Osebit vrem să știm: D. Catargiu aprobă asemenea licitații?

Anunțăm cu plăcere că D. Dr. Assaky a plecat din Paris și va sosi în capitală Luni sau Marți negreșit.

Suntem rugați din partea Domnilor Lincoln Bennett & Co, celebri fabricanți de pălării engleze, Sackville Street 3, Piccadilly Londra, să anunțăm că singurul reprezentant în toată România al firmei D-lor și al firmei Melton & Co. care le aparține, este D. S. FAIN, București, Calea Victoriei, Nr. 52, pentru a se feri publicul de contra-faceri.

UN SCANDAL LA LONDRA

Lumea aristocratică din Londra nu vorbește de cât de un scandal întimplat într'unul din cluburile elegante din West-End. La clubul acesta se duce numai aristocrația engleză, membrii din camera lorzilor, din camera comunelor și sportmanii cunoscuți.

Acum câte-va zile, un lord tânăr, un proprietar bogat din Yorkshire, un fost ministru și un deputat tânăr jucau la cărți. Jucau de vre-o trei ceasuri și pierderile se ridicau deja la suma de 225 mii de franci. Mulți membrii de al clubului se strinseseră împrejurul lor; între ei era și un ofițer din corpul garzilor.

De-odată, fără de veste, ofițerul năvăli pe lord, îl zmulse cărțile din mână, îl trânti jos și începu să-i care la pumni. Lordul se scula în sus și începu să dea și el în dreapta și în stânga, în ori-cine nimeria. Nimeri și pe adversar și îl doboră.

Poliția fu chemată; dar acumă să te gîi. Se începu o bătaie în toată regula între poliție și între clubiști între ei. Președintele clubului veni și numai cu mare greutate putu să potolească lucrurile.

Tocmai acumă se lămurii pricina. Ofițerul bagase de seamă că lordul avea cărțile măsluite și se repezise să-i dea o lecție zdravănă.

De-o cam dată lordului i s'a închis ușa clubului.

NOU în STOFFE de modie NOI COVOARE și NOI PERDELE

au sosit LA 24 MAGASINUL 24 au sosit au sosit STRADA LIPSCANI

IGN. MIHALOVITZ

Tot deodată am onoare a înseșița pe onor. clientelă că am transformat magazinul meu de la Nr. 22 tot în aceeași stradă la Nr. 24 Strada Lipscani 24 completat cu

NOUȚĂȚI DE PRIMUL GUST IGN. MIHALOVITZ

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĖRUL“

FELIX DE STEYNE

(27)

Misterul de la Turnul Eiffel

O știre prețioasă e adusă de un Domn

Vedit că acolo fuseră lucruri agitate și lucrurile nu mai sînt.

Da, dar unde-i dovada?

Reclamația căpitanului era numai o presupunere.

— Unde sînt cheile? întrebă Darantin pe secretar.

Secretarul se duse de le scoase din broasca ușei unde le lăsase.

Atunci poliștutul deschise sertarele scrinului, le scoase afară și împrăștiă pe jos tot ce era în ele.

Erau numai rufe.

— Pune la loc! porunci secretarul lui.

Și se apucă să scoțosească sertarele mesei.

Scoase flori veștejite, petece de panglic, mînuși de femeie desperschiate și rupte, cîte-va fire de păr blond foarte lungi și o fotografie.

— Trebuie să fie D-na Fontanes, mai tînără, exclamă Darantin.

El vîzuse pe Jeana numai odată, acum vreo două zile, în trăsura tatălui ei, când cumpăra flori. Totuși o cunoștea.

Alte mobile nu mai erau în odaie, scoțoise tot.

Dar deodată dete cu mîna de un caet de hîrtie ce era pe masă.

— Pleoam? întrebă secretarul ce începuse să se plictisească.

— Stai! strigă cu glasul schimbat, Darantin care deschisese caetul.

XII Jurnalul lui Randel.— Un dar din Teheran.

În locul unde deschisese, la începutul paginei. Darantin cetise următoarele:

„3 Mai:— Urăso pe Fontanes care e frumos, elegant, plin de spirit... D. Labruny de odată a început să ție la el foarte mult și Jeana pare că se uită la el cu drag. Ea zîmbește în chip de tot deosebit când el îi spune ceva... Mie nu'mi a zîmbit nici odată astfel...“

— E jurnalul lui, murmură Darantin, sezînd pe scaun, ca să citească în voe... Nu-i nevoie să citesc paginile dinainte... Sînt tocmai unde începe druma... La fiecare dată erau câte-va rîziduri, în care se spunea același lucru.

Darantin putea să citească repede, pentru că scrisul lui Randel era mare și foarte citeț.

Urmăria rîndurile cu degetul și se

opria unde era numele lui Fontanes.

„6 Mai:— Eri Duminea, Fontanes s'a dus la plimbare cu D. Labruny și cu fata lui... Jeana a luat brațul tovarășului fără hesitare și tatălui i s'a părut aceasta foarte firesc... Eu n'am mințat seara...“

„12 Mai:— Când Fontanes a venit azi de dimineața la birou, Jeana era la fereastră; el i'a dat bună ziua și ea i'a mulțumit rîzînd...“

Întoarse mai multe foi.

„24 Iunie:— Era ziua Jeanei. D. Labruny m'a poștit la masă. De mult nu șezusem la masa lor. Altă dată nu trecea săptămîna, fără să mă poștească.

Venirea lui Fontanes a schimbat obiceiul... Am dat Jeanei un buchet de trandafiri, ce m'a ținut douăzeci de lei. E prea frumos! a zis D. Labruny. Jeana m'a întins vîrfurile degetelor multumindu-mă din vîrfurile buzelor. Părea preocupată. Apoi s'a roșit, când a văzut deschizîndu-se ușa salonului.— Ah! ce buchet frumos! a strigat ea.— Și ochii îi strălucneau de plăcere. Era Fontanes cu un buchet de camellii. Ea a ținut mîna, toată mîna, pe care el i'a ținut și a sărutat-o... Tot timpul mesei s'au uitat unul la altul. D. Labruny care singur se ocupa de mine, m'a zis:— „Randel mi se pare că nici nu băi nici nu mînuie!“

„2 Iulie.— Are s'o ia de nevastă... acuma aduce în toate zilele câte un buchet...“

„16 Iulie.— S'au făcut publicațiile... După cincisprezece zile are să fie nunta... Blestem! De ar fi să i se întample ceva!“

— Bun! făcu poliștutul, ne apropiem de desmodământ.

„31 Iulie.— S'a sfîrșit!... E nevasta lui!... Și eu am fost față la această ceremonie... Și am fost și la masă... Ciudat, credeam că am să mă bolnăvesc și sînt liniștit... Da, sînt foarte liniștit... Doamne! ce frumoasă-i Jeana în rochia albă!... Mult m'am uitat la ea... Și la Fontanes am uitat mult... E tare frumoasă... Când se întorcea să spue ceva femeii, îi vedeam ceafa albă ca a unei femei... Cum ar mai intra în ea vîrfurile unui ouțit!

„1 August.— Sînt că nu mai pot să mă împotrivesc trebaintei de a uide pe Fontanes... Când am să-l uide?...”

— Intre această dată și următoarea nu era nimic.

„9 August.— Fontanes e mort... Jeana e vădăvă... Mîna m'a fost sigură. Celimbă bună a avut pumnul personal! Până în prăsele în ceafa albă... N'a făcut nici un fel... Privindu-mă Jeana a tipat, dar nu m'a cunoscut... Eram mînujit bine! Coborîndu-mă din turn pe scări, am aruncat hainele dintr-o dată... Nimeni

nu m'a văzut... Ce idee bună am avut! Sînt liniștit... Mîna nu mi-a tremurat...

„11 August.— Astăzi l'au înmormîntat... Dectorul Ferreol crede că sînt bolnav... Bolnav, eu! Nici odată n'am fost așa de sănătos... N'am văzut pe Jeana... Are să fie înocîntătoare în hainele de doliu...“

„12 August.— Se zice că Jeana are friguri cu delir... are să treacă... are să uite... Trebuie să se facă bine, ca să mă ia de bărbat, când voi fi tovarăș cu tatăl ei... Pentru că am ucis pe Fontanes, trebuie numai decât să i iau locul... Altminteri, n'am găsit o invenție ce are să ne facă să câștigăm milioane!... De cum va trece timpul de doliu, am s'o per de nevastă...“

— Destul, zise poliștutul, am aflat destul.

Strînse caetul, închise ușa răsucind cheia de două ori și bagă în buzunar smocul de chei.

Secretarul duse lampa portăresei.

(Va urma)

Studentii maghiari

Nu e mult de când am publicat o scrioare a studenților români către studenții maghiari în chestiunea *cauzei române* ce se agită astăzi în Europa. Ori cine a citit scrisoarea studenților români a putut admira tonul moderat și conștiința cauzelor drepte pe care o discutau cu studenții maghiari. Cum însă această scrioare cuprindea o mulțime de adevăruri amare în paguba Maghiarilor, era de prezăcut că ea va scoate din rost pe studenții maghiari și că ieșind din liniștea sufletească, care nu poate fi caracteristică lor, vor începe pe tonul brutal, care se distinge în scrisoarea de jos. Ne facem dar o datorie națională, atrăgând atențiunea tuturor Românilor de inimă asupra opiniunii studenților maghiari despre *colegii lor români din Transilvania și Ungaria, care vor scoate un memoriu contra Maghiarilor: ei sunt numiți trădători de patrie*. E însă un semn al timpului această scrioare, care, în ajunul evenimentelor mari ce se prepară în Orient, vor trebui să inspire cele mai serioase îngrijiri.

Iată scrisoarea:
A tudomány-és műgyogytemi olvasókör
 Budapesta, 1891, 11 Septembrie.

Prea onorate Domn,
 Mulțumiri călduroase pentru trimiterea memoriilor și pentru interesanta voastră scrioare.

Opiniunile voastre exprimate în scrioare ne servesc de sigur, ca să ne facem o idee clară despre intențiunile voastre.

Că în urma pozițiunii și a punctului vostru de vedere cu greu vom putea să ne înțelegem în mod liniștit, e lucru foarte natural.

E în adevăr foarte interesant a putea citi micile istorii, pe care ni le dați ca dovadă de liberalismul românesc. Aceasta e în adevăr un ideal nobil; și România ne oferă ca un fel de specimen de liberalism în „liberalismul antisemitic, un exemplu foarte vorbitor.

Știu prea bine că poporul românesc a dat ospitalitate și refugiaților luptei noastre de independență și noi am fi de alt-fel poate gata (lipsește infinitivul) crimele oribile, pe care poporul românesc din Ungaria le-a făcut în urma ațtării unei părți a Românilor din România contra tuturor datoriilor umane:

Dar noi suntem de opinie, ca ajutorul pe care principiele Cuza sau ori-cine altul era să-l dea emigranților noștri, era în interesul Valahiei? de atunci. În relațiunile internaționale națiunile se conduc nu de datoriile ideale, ci de egoism.

Și ori câte memorii ați mai face, noi le vom citi toate cu același interes. Ne este apoi foarte plăcut a citi enunțatiunile care vi s'au trimis vouă. În ce ne privește pe noi, sunteți în oare-care răzăcire, dacă ați putut afla numai despre scrisorile din Lemberg și Grenoble. Noi suntem mulțumiți cu rezultatul și stăruim și mai departe în calea noastră.

Un moment am putea fi în incertătură, când de astă-dată răspunsul vostru va apărea sub firma tinerimii române din Ungaria.

Noi ne vom și face datoria, când suntem siliți de a vedea în unii dintre colegii noștri români trădători de patrie.

Vă mulțumesc, că mi-ați explicat, cum stă lucrul cu scrisoarea de invitațiune, pe care am citit-o, pentru congresul din Giurgiu. Ori-cum ar fi însă, e sigur că redactorii acelei apel au scris într'un ton atât de sălbătec, care ar compromite lucrările cele mai frumoase.

Permiteți-mi a încheia scrisoarea cu mulțumirea pe care mă simt dator a o face pentru ziarele ce ne-ați trimis. Noi le vom păstra pe toate ca documente în arhiva noastră. Sper că această colecțiune de ziare românești o voi putea îmbogăți în curând cu singur în România, când voi realiza călătoria proiectată în România.

Primiți, etc. I. Rényi stud. jur.

MICHEL THIVARS

Verișorul Barbichot

Soții Malenpied, rentieri la Batignolles, rămăseră încremeniți când primiră scrisoarea prin care verișorul Barbichot îi vestea că sosește în Paris.

Nu era cu puțință să soape de verișorul Barbichot! Mai mulți ani pe rând, Malenpied se dusesse la dînsa la vînătoare; fusese primit cu brațele deschise. Soții Malenpied nu puteau să nu'l găzduiască.

Ce nenorocire!
 Nu că Malenpied erau calici! Pațin le păsa că au să cheluiască câte-va parale mai mult pe zi cîtă vreme va ședa verișorul la dînsii. Însă ei erau oameni ciudați, pe care'i supăra ori-ce grăunte de praf ce cadea pe o mobilă, ori-ce lucru mutat din locul lui.

D-na Malenpied mai cu seamă se înfiora când se gândea că cuibul ei așa de cochet, așa de curat, așa de strălucitor, era să fie în prada verișorului Barbichot, un diavol de Normand, aprins la față, bun beător, care striga tare când vorbea, vînător neobosit, care nu mai desculta ghetete de piele. Par'că'l vedea cu picioarele lungite pe toate scaunele.

Dar! nu puteau să nu'l primească în gazdă.

— Felicio! să pu'i rogojini peste tot! porunci ea slujnicei.

Și uitându-se la bărbatul său, îi zise oftând:

— Numai de n'ar veni cu căini!

Barbichot nu'și aduse căini. Ba se purta chiar foarte cuvincoș. Singura greșală ce făcu fuse că se crezu dator să cinpească de gușe pe Felicio, care'i deschisese ușa.

Afară de familiaritatea aceasta mică, fu perfect încolo; abia dacă strivi un deget lui Malenpied când îi strănse mîna, când sărută pe vară sa nu'l despletii tot pîrul, și cismele lui cu potcoave de fier ruperă covorul numai într'un singur loc.

Merse cu discrețiunea până acolo ca să caute o ascunzătoare pentru pipa lui. Zări o cutiuță pe pian și ascunse acolo pe Virginia — așa'și zicea el pipel. Adevărul e că cutiuța aceea nu era de cât o cutie de mînuși, de lemn mirositor, însă verișorul Barbichot nu știa la ce slujește cutia.

Se puseră la masă. Barbichot mîncă bine, bîu și mai bine, și arătă disprețul cel mai mare pentru apă. Când văzu sticla găsi prilejul ca să zică o vorbă de spirit.

— Bei d'asta, verișoară? nu cum-va ești broască? zise el când văzu pe verișoara sa bînd apă.

Cu tot risul lui zgometos cu care însoți gluma asta, epitetul de broască, aplicat virtuozelor persoane ca D-na Malenpied, nu era totemul măgulitor, însă Barbichot nu zise vorba cu gând rău, și D-na Malenpied avu mintea ca să se facă că n'a auzit.

Însfîrșit prînzul se sfîrși fără alt boluc de cât că Barbichot arunca oasele sub masă.

Când aruncă el osul d'intîi, d-na Malenpied tuși; la al doilea, tresări; la al treilea, trase clopoțelul și zise Felicio ca să adune gunoii de pe jos.

Barbichot se seuză.

— Nu pot altfel, așa de obișnuit sînt această la mine ca să arunc oasele la căini! zise el.

— Păi noi n'avem căini aci! zise d-na Malenpied foarte sec, fiindcă nu uitase că verișorul o făcuse broască.

Verișorul se'ntristă așa de mult, în căt Malenpied cu mare greutate îl mai putură înveseli.

Dupe masă, când trecură în salon ca să ia cafeaua, d-na Malenpied merse cu grațiozitatea până acolo ca să propue verișorului să'i cânte puțin.

— Cum vrei, verișoară!... Dacă cum-va voini adormi, să mă deșteptî tu, Malenpied.

Cu tot răspunsul acesta, d-na Malenpied se puse la pian.

Când aprinse luminările, simți un miros urît, și mirosind prin prejuri, simți că vine din spre cutie.

— Ce miros urît!
 — Știu ce este, verișoară... este Virginia! zise Barbichot liniștit.

Verișoara încremeni când văzu pe verișor că seoate o pipă din cutia cu mînușile parfumate.

— O! poți să fumezi! zise ea oftând.

— Adevărat! nu v'eu supără? zise Barbichot plin de bucurie.

Și peacănd d-na Malenpied punea pe mînușă o sticlă cu chartrouse, Barbichot se trînti într'un fotoliu, își umplu pipa, o aprinse, și începu să tragă cu drag dintr'însa și să scoată roto-coale de fum, binecuvîntînd în gînd pe verișoară-sa care'l lăsa ca să fumeze și hotărîndu-se să bage de seamă să nu mai facă vreo prostie ca la masă.

Așa, în loc să scuie cu zgomet, dupe obiceiul lui, scuipa fără zgomet, polițion, cum scuipă de față cu lumea, pe parchetul ceruit, la dreapta fotoliului.

Malenpied, fără să zică nimic, înpinse un scuipător lângă Barbichot—

un scuipător de abanos, nichelat pe dinăuntru.

Verișorul nu băgase de seamă, însă când se plecă iar ca să scuie și când zări în dreapta obiectul acesta necunoscut, se'ntoarse la stînga și scuipă.

Malenpied înpinse scuipătorul în stînga, Barbichot scuipă în dreapta; îl puse la dreapta, Barbichot scuipă iar la stînga.

Așa ținu v'ro câte-va minute.

În vremea asta, d-na Malenpied miorlăia un cântec.

Barbichot găsi pentru a zecea oară scuipătorul sub nas.

Asta era prea mult!

Înterupse pe verișoara sa din cântec, și, scoțîndu-și pipa din gură, fiindcă 'și perduse răbdarea:

— Ce dracu! vere, ia mobila asta d'aci! fiindcă altfel am să scuip într'însa și o să ziceți că fac într'adins.

I. S. Spartali.

CEREȘI HĂRTIEA DE ȚIGĂRI
CREANGA
 Din fabricile lui ARADIE-PARIS (HORS-CONCOURS)
 Albeață fără seamă, înecă extraordinară, gust dulceag și plăcut, nu scîrbe gîul, lipsă totală de glicerina, calitate igienică neîntrecută.
 Pentru cereri de probe sau comenzi, a se adresa la D-na **OLGA C. CREANGA**, București, Biroul și Depozitul Central, Strada Clemenței 26 și Strada Scaunele 73.

ULTIME INFORMAȚII

România și tripla alianță

Citim în *Kreuzzeitung*:
 Amîndouă articolele din *Kreuz*, cari vorbeau de situația triplei alianțe față cu România, au provocat o discuțiune foarte animată în presa austriacă, ungară și română asupra acestei chestiuni, discuțiune care a mai căștigat însemnătate printr'un articol al lui *Odjek* din Belgrad.

În genere, în Austria și în Ungaria se caută a se lua chestiunii gravitatea ei și o corespondență a ziarului vienez *Die Presse*, care e socotit de alt-fel oficios, — taxează chiar aceste lucruri de *combinații fără rost*.

România ar fi perfect domirită asupra politice sale externe, așa că Regele Carol nici nu putea să aibă intențiunile ce i s'au atribuit cu ocazia călătoriei sale.

Tripla alianță n'ar fi cerînd României nici un ajutor într'un rezboi european și tot ast-fel, tripla alianță nu poate să'și ia față cu România angajamentul de a'l apăra integritatea teritoriului de astăzi în contra atacurilor rusești.

Asupra acestei chestiuni, lumina e completă, așa încât România ar fi silită să păstreze o neutralitate strictă și de aceea să se ferească de a o rupe cu Rusia.

Dacă însă lucrurile ar ajunge la un rezboi, între Rusia și tripla alianță, România se va margini a'și apăra teritoriul despre Rusia. (Cu alte cuvinte, să ajutăm indirect pe Austro-Ungaria și, în schimb, să nu ni se dea nimic. N. R.)

Acestea sunt considerațiuni, cari, din partea unui organ în legătură cu ministerul de externe din Viena, lasă să se vadă o superficialitate fatală.

Nu de mult încă se zicea în toate gazetele austriace, că România nu trebuie să aleagă mult locul său față cu streinătatea; ci, în cazul izbucnirii unui rezboi european, să treacă în partea triplei alianțe, precum au promis-o în diferite chipuri Ion Brătianu, Dimitrie Sturza și P. Carp.

Cu acest prilej, ziarele austriace își băteau joc de pornirea slăbănoagă a unor politicieni conservatori români, cari cereau pentru țara lor politica de *mînă liberă*.

Și astă-zi, organe oficioase din Viena declară că politica triplei alianțe nici pe departe nu tinde la o alianță cu România.

Această schimbare e dovada cea mai sigură, că la Viena nu există încă un mod de a vedea hotărît asupra scopurilor politice orientale a Austriei.

Un ziar unguresc crede că există de mult un tratat între România și tripla alianță, în care aceasta din urmă garantează României — în cazul unui rezboi — cu succes în con-

tra Rusiei — retrocedarea Basarabiei.

La aceasta răspunde *Adevărul* din București cu ironie, că D-nii maghiari nu'și vor fi închipuind că Româniile vor scoate castanele din focul rusec pe temeiul unei promisiuni atât de goale, cu atât mai mult, cu cât existența unui ast-fel de tratat e un neadevăr patent.

L'Indépendance Roumaine, al cărui inspirator, D. Alexandru Lahovary, întîmpină greutăți acum pentru a ajunge la portofoliul externelor, și care, din această cauză, ar voi să iea față cu streinătatea o atitudine cât se poate de limpede, se ridică în contra aserțiunii că România ar face alianță cu Rusia cu scopul de a'și anexa Transilvania.

Acest ziar crede că România nu va face nici o dată o ast-fel de politică nebunească; căci dacă oamenii de stat din București ar voi să se arunce în brațele ireidentismului, ei ar trebui să se încaere în același timp și cu Rusia și cu Austro-Ungaria.

Însă, toate aceste sunt cuvinte cari, față cu situația politică de azi, n'au nici o însemnătate.

Pentru Rusia e o axiomă că România nu trebuie să rămîie neutră în cazul izbucnirii marelui rezboi, după cum în războalele dintre Austria și Prusia, neutralitatea Saxoniei era cu neputință.

Rusia stă ast-fel în căt, imediat în prima zi după declarația de rezboi în contra Austriei, e silită să pue mîna pe România cu sau fără voia guvernului român.

De aceea Rusia nu va recunoaște nici odată în mod serios declarația de neutralitate a României și la Petersburg nu se pune nici un preț pe ast-fel de declarații ale ziarelor și oamenilor politici din București.

Pentru Rusia, care e hotărîtă a'și întreprinde atacul în contra Austriei cu ajutorul Sîrbilor, Muntenegrenilor, Bosniacilor și Croaților, poate să existe numai această singură întrebare: România voeste să deschidă de bună voie granițele sale armatelor ruse, ori e dispusă a o pune rezistență?

Firește că Rusia dorește cazul întâiu și de aceea nu rămîie acum neîntrebunțat nici un mijloc de convingere sau de presiune, pentru a aduce pe România la o înțelegere.

Și ne temem că în România se va da ascultare dorințelor Rusiei, dacă tripla alianță nu va ajunge cît de curînd la o situație clară față cu România și cu românismul.

—

Ziarul *Berliner Tageblatt* publică următoarea telegramă din București:

Ministrul de rezboi a pus să se lege forturile de la Focșani, Galați și Brăila printr'un cablu subteran, pentru apărarea liniei Prutului în contra Rusiei.

Lucrările vor fi executate de o casă din Nuremberg.

După ce Generalul Berendei a alungat de la licația cablului subteran pe toate casele franceze și engleze, acum a dat lucrarea unei case nemțești, singura care i-a dat D-sale și guvernului garanție de discrețiune.

Risum teneatis!

Aseară Bulevardele și Șoseaua au rămas în întuneric de oare-ce lumina electrică s'a stins.

Pentru ce s'a stins, D-le Pache?

Anunțăm cu plăcere apropiata căsătorie a D-lui Const. A. Marius cu D-soara Camelia N. G. Măcescu; măine 22 corent se va efectua logodna Ținerilor.

Felicităriile noastre.

—

Duminică 22 Septembrie se va da în Palatul nouului Ateneu ultima reprezentație a trupei Lambertini, cu următoarele piese:

- 1) *Ateone L'infanticida*, comedie într'un act.
- 2) *Il Primo Dolore*, dramă.
- 3) *La Ritirata*, cântec Napolitan, cântat de mica Dora.
- 4) *E Bersagliere*, cântat de Dora.
- 5) *Mi ricordo quand'ero Fanciulla*, și *Quanti fiaschi fur vuotati*.
- 6) La sfîrșit mica Dora va cânta în limba română: *Deșteaptă-te Române*.

Jalnicele familii Cheruvim, Nicolescu, Gearam, cu profundă durere anunță înțetarea din viață a prea iubitului lor tată, sooru, cumnat.

Ioan Georgescu

decedat în noaptea de 20 curent, în etate de 51 ani

Ceremonia funcbră va avea loc Luni 23 Septembrie, la orele 10 a. m. la domiciliul decedatului, Str. Negustorilor, No. 35 de unde cortegiul va porni la Monastirea Căldărușani.

Toți cunoscuții, cari n'au primit invitație, sunt rugați a considera ca această atare.

BIBLIOGRAFIE

În editura librăriei Emanoil Popescu din Pitești a apărut *Geografia județului Argeș*, de C. G. Miculescu și G. Păunescu, institutori.

FOLOASE PLĂCUTE

Frumusețe neclintită, tinerețe, vioșie, Nu s'au pomenit să fie Date în bielsug atata, cum le dă congo sâpunul Ce-i neîntrecut în lumii, nu a fost, rămîne unul! Săpuneria Victor Vaisier, Paris. Agenții generali pentru România: J. Posmanter & cie, str. Suliardan, 2 București.

INSTITUTUL SCHEVITZ

51, Strada Scaunele, 51
 Cursurile primare și secundare au reînceput la (13) Septembrie.

NATURAL, 60 hani Kilo

OTET de Vin alb și negru pentru **CASTRAVEȚI** IULIAN OPRESCU 89, Strada Lipscani, 89

la Lebădă MAGAZIN de încredere

LINGERIE ȘI PĂNZĂRIE
 București, 54, Str. Lipseani, 54. Encorești Rumburg, Bielefeld, Irtada, Bal i dublu de caracafuri.
 Chifon, croșan, schirting, pichetari, etc. foșe de inoz servete de pat și masă.
 nationale în diferite culori, de rețoa albe și color, până de transparente.
 Plăpării de flanel și flanele albom Dr. Ișgor.
 guler, manșete, cravate, ciorapi, batiste, mînuși, partușieris, mărunțuri.
 complete pentru marlage, comandata se efectuează prompt.
 Mare depou de Erodorilor și Dantelo.
 Lingerie și alte articole pentru elevi și elevce din pensionate.
 Mihailosca & Căpitănescu.

Restaurantul GRADINA

R. FURNICA
 100, Strada Găbroveni, — 120 din „Hotel Romania”
 Am eu de experiență în Restaurantul D-lui Ion Găbroveni, unde destule garanții ca onor. vor fi pe deplin mulțumiți.
 G. Furnică & Niculescu.

CARTI DE ȘCOALĂ

române, franceze, germane, latine și grecești.
 Complet asortiment pentru cursul primar și secundar la
 în fața Grădinei Sf. Gheorghe
 Librăria Școlarelor C. ȘTEFĂ
 Obiecte necesare de scris, desemn și Pictură.

BĂTĂTURI ANTICALLUM DIMITRIU
 REMEDIU sigur și practic în contra Bătăturilor
 Depozit general: Farmacia „la Sf. Treime”, N. DIMITRIU, Cămpulung. Prețul unei cutii 1 leu. În contra 1 leu 30 b. în mărți postale. Să expediază franco în toată țara.
 De vânzare pentru capitală la „Menager”

NU SĂMĂNAȚI

fără a întrebunța *Germinatorul D-rului Quarante Descalonne* cel mai bun ingredient recunoscut pretutindeni pentru ocrotirea cerealelor în contra tutulor boalelor și pentru dezvoltarea și înmulțirea spicurilor.

A se cere broșura explicativă la Agenția Havas București.

PESTE 1000 CUTII DE GEMINATOR S'A ȘI VÂNDUT DEJA ÎN ROMÂNIA

AGENȚIA

Caselor de închiriat, vânzare și Ipoteci
 500 case de închiriat, Apartamente, Camere, mobilate, precu și detaliile înserise la agenție.

200 case de vânzare, în centru și strade laterale — unele cu precu foarte avantajos. Ipoteci în I-ii și al II-lea rang dupe oră.

Moșii de vânzare de arendat păduri în exploatare și locuri virane pentru olădri.

A se adresa Calea Victoriei 65 Hotel Mano de la 9 dimineața la 6 p. m.
 Direcțiunea.

O NAȘTERE CUM NU S'A MAI VĂZUT

Două femei mergeau pe șinele drumului de fier, la Combrai (Franța). Trenul veni peste ele în goană.

Una din ele, Maria Cloet, însărcinată și aproape să facă, fu izbită de mașină și fîrta pe o distanță de douăzeci și cinci de metri. Corpul nenorocitei fu zdrobit de tot.

Mecanicul opri trenul și se dete jos să adune rămășițele victimei. Amestecat în haine, el găsi copilul victimei, viu, și îl dete în îngrijire unei moașe.

Copilul e sănătos; la coapsa stîngă e zgăriat puțin.

O CASĂ MARE CU DOUE ETAGHI

De închiriat

În strada S-șii Apostoli 42, cu începere de la S-tu Dumitru 1891 — Curte spațioasă care poate servi pentru depozit de materiale, în apropiere de cheul Dâmboviței și de Prefectura de Ilfov. A se adresa la administrația ziarului *L'Indépendance Roumaine*

